

Møde i Den Internationale Fredskoalition, 12. juli 2024

Ikke korrekturlæst

12. juli 2024 (EIRNS) Hej, velkommen alle sammen! Dette er Den Internationale Fredskoalition; dette er vores 58. møde i træk. Tak til jer alle, fordi I er kommet. Mit navn er Anastasia Battle, og jeg er jeres ordstyrer i dag sammen med Dennis Speed og Dennis Small. Vi bringer folk sammen fra hele verden.

Vi startede denne proces med denne koalition for at bringe folk sammen på tværs af deres ideologiske forskelle til menneskehedens fælles bedste. Det er meget tydeligt, at vi er på – på et vist punkt siger man, at vi er så tæt på, at vi er så tæt på atomkrig. Det føles bare, som om det kommer tættere og tættere på for hver dag, der går. Derfor er det så meget desto vigtigere, at vi får samlet alle. I sidste uge så vi nogle meget vigtige udviklinger fra Ungarns premierminister Orbán, som har rejst rundt i verden på en fredsmision, som har været meget vigtig. Det vil vi høre mere om i dag i løbet af diskussionen.

Jeg lægger dagsordenen i chatten. Vi vil have et bestemt antal talere til at starte med for at give et vist overblik og en diskussion, og så vil vi gå ind i en generel diskussionsperiode. Med det vil jeg gerne åbne op for Helga Zepp-LaRouche, som er grundlægger af Schiller Institutet og initiativtager til Den Internationale Fredskoalition. Værsgo at gå i gang, Helga.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Hej til jer alle sammen. Jeg vil bare kort tale om NATO-topmødet, som var 75-årsdagen for grundlæggelsen af NATO. Som man kunne forvente, var resultatet af det ret krigerisk. Hvis man sammenligner deltagernes

svaghed med deres prætentioner, var der allerede en enorm uoverensstemmelse. Ikke alene sladrer hele verden om det faktum, at præsident Biden talte om vicepræsident Trump, dvs. Kamala Harris, og Ukraines præsident Putin i den åbenlyse sammenblanding. Hele verden spekulerer på, om Biden vil blive udskiftet ved et åbent konvent på det kommende demokratiske partikonvent. Men også nogle af de andre deltagere er ikke i meget bedre form politisk. Macron er stort set færdig i Frankrig; Scholz er mildest talt svag; andre ser ikke meget bedre ud. Ikke desto mindre tror jeg, at dette NATO-topmøde vil gå over i historien som en utrolig krigerisk begivenhed, hvor man ikke bare annoncerede forskellige ting, men dybest set erklærede, at demokratiet var forældet og utidssvarende. De siger dybest set, at konflikten med Rusland vil – “Den trussel, som Rusland udgør mod NATO på alle områder, vil bestå i meget lang tid.” Hvordan kan de vide det? Hvordan ved de, om demokratiprocessen måske vil bringe regeringer ind i Europa, som for eksempel er af samme mening som premierminister Orbán, nemlig at man kan og bør forhandle med Rusland? Det er en påstand, men det, der bliver klart af disse udtalelser, er, at de ikke kun ønsker at gøre NATO “Trump-proof”, hvilket betyder, at selv hvis Trump kom ind i Det Hvide Hus i januar, ville det ikke gøre nogen forskel, fordi de ville have bundet alle politikker så stramt, at selv Trump ikke kunne ændre det. Men også for andre regeringer ville det ikke gøre nogen forskel, hvis der kom et valgskifte.

En af de mange utrolige ting, der blev sagt i resolutionen og på anden vis, er naturligvis, at Kina blev beskyldt for at være den vigtigste drivkraft bag den russiske krig i Ukraine, hvilket allerede har medført meget skarpe protester fra Kinas side. Kina understregede sin ekstremt konstruktive rolle i at tilbyde en fredsplan, som tydeligvis blev fuldstændig ignoreret af denne NATO-erklæring. Men erklæringen gjorde også Rusland, Kina, Iran og Nordkorea til fjender. De erklærede, at NATO vil strække sig ud i Stillehavet; at konfrontation vil være til gavn. De meddelte også, at USA vil placere

langdistancemissiler i Tyskland inden 2026. Igen er der mange valg imellem, som de fuldstændig ignorerede. Derefter vil disse midlertidige amerikanske langdistancemissiler blive erstattet – ifølge hensigten – af europæisk produktion af lignende langdistancemissiler. Dybest set annonceres et nyt våbenkapløb i produktionen af sådanne systemer. Naturligvis vil disse langdistancemissiler række 2500 km og nå Moskva fra Tyskland og videre. Hvad dette naturligvis bringer tilbage i hukommelsen, i det mindste hos nogle af de ældre mennesker, er krisen med mellemdistancemissiler i begyndelsen af 1980'erne, hvor hundredtusinder af mennesker var på gaden, og alle, inklusive Helmut Schmidt på det tidspunkt, var ekstremt bekymrede for, at vi kun var fem minutter fra en atomkrig. Fredsbevægelsen dengang havde stor indflydelse og bidrog til en holdningsændring. Man kan kun håbe, at befolkningen i dag er ved at få øjnene op for den utrolige fare, der eksisterer.

Det blev også sagt meget klart i erklæringen, at det, der bekymrer NATO, er, at Rusland angiveligt er en trussel mod "den euro-atlantiske sikkerhedsarkitektur, og at Kina er en trussel mod den euro-atlantiske sikkerhed." Så virkeligheden er, som vi altid har diskuteret det her, at den virkelige grund til krigen i Ukraine, til alle disse konflikter, er det faktum, at der er ved at opstå et nyt økonomisk system, hvor landene i det Globale Syd ikke længere accepterer at blive holdt i en status som kolonier. Og på grund af det utrolige kinesiske økonomiske mirakel, som først løftede 850 millioner mennesker ud af fattigdom i Kina og derefter udvidede denne model med Bælte- og Vejinitiativet til landene i den Globale Majoritet. Disse lande er nu i færd med at overvinde deres status som de facto kolonilande uden adgang til kredit til udvikling. Det ændrer sig nu; et nyt system er ved at opstå. I stedet for at tage den udstrakte hånd, som Xi Jinping tydeligvis gjorde mange gange, og selv Putin sagde med sit forslag om den eurasiske sikkerhedsarkitektur den 14. juni, at den er åben for NATO-medlemmer, uden at specificere hvilke NATO-medlemmer. Men som jeg har sagt mange gange, og jeg er

helt sikker på det, hvis de vesteuropæiske lande og selv USA er villige til at samarbejde med denne nye orden, vil det blive hilst velkommen, for det er hele menneskehedens skæbne, der afhænger af det.

Hvis disse langtrækkende missiler bliver installeret i Tyskland i 2026, hvilket er lang tid i betragtning af omstændighederne, har Ruslands viceudenrigsminister Ryabkov allerede sagt, at det vil medføre et militært svar, og at Rusland vil reagere på det på en meget rolig og afmålt måde, men de vil absolut reagere.

Der er stadig masser af tid; det er næsten 1,5 år. Så der er masser af tid til at mobilisere imod det, og heldigvis har vi et alternativ på vej, og det er den meget respekterede og modige indgriben fra premierminister Orbán, som brugte det faktum, at Ungarn har EU-formandskabet fra 1. juli, til at starte en hvirvelvindsturné i diplomatiet. Den 1. juli blev Ungarn formand for EU. Allerede den 2. juli var premierminister Orbán i Kiev, hvor han talte med præsident Zelenskyj. To dage senere var han i Moskva for at tale med Putin. Derefter tog han videre til Beijing for at tale med Xi Jinping. Fra Beijing tog han så direkte til NATO-topmødet, velvidende at Ungarn er et land med en relativt lille befolkning, men han demonstrerede, at selv små lande kan føre en uafhængig suveræn politik i overensstemmelse med Ungarns og for den sags skyld mange andre landes interesser.

I Bruxelles var der naturligvis et fuldstændigt hysterisk udbrud af angreb på Orbán; af overvejelser om, hvordan de muligvis kan forkorte Ungarns formandskab? Måske få den næste i rækken, Polen, til at komme ind allerede den 1. september. Her ser man igen demokratierne på arbejde; de har bøjet reglerne, som de ønsker. Men det er endnu ikke et afklaret spørgsmål, for premierminister Orbán gik meget intelligent til værks. Han talte ikke kun med Zelenskyj, Putin og Xi Jinping, men han tog straks fra Washington til Mar a Lago og mødtes med Trump, som han allerede havde mødt i marts. Udenrigsminister

Szjijártó var også taget til New York flere gange for at tale med de unge republikanere. Så der synes helt klart at være en forståelse, og Orbán sagde også, at han tror, at hvis Trump bliver den næste præsident, så vil han afslutte krigen i Ukraine med det samme. Og naturligvis er Orbán begyndt at skabe kontakt og forbindelser til mange mindre partier i andre europæiske lande, som nu er repræsenteret i en fraktion i Europa-Parlamentet. Og så mødtes han også med præsident Erdogan på sidelinjen af NATO-topmødet. Og selv om de har ret forskellige holdninger, f.eks. til Mellemøsten, er de alligevel enige om, at der skal findes en diplomatisk løsning på krigen i Ukraine med det samme. Husk, at det var Erdogan, der spillede en afgørende rolle i fredsforhandlingerne mellem Ukraine og Rusland i marts 2022, hvilket virkelig er bevist på, at alle beskyldningerne mod Putin om, at han ikke ønsker at forhandle, og at man derfor er nødt til at finde en løsning på slagmarken, er forkerte. For der var en mulighed for fred i marts 2022, som blev saboteret af Boris Johnson. Og det vil jeg gerne understrege igen, for hele fortællingen fra NATO og alle, der støtter denne konfrontation, bygger på, at man ikke kan forhandle med Putin, at han ønsker at genskabe Sovjetunionen og endda mere end det. Og når han har gjort det, vil han gå ind i Tyskland, fordi Pistorius siger, at Tyskland skal være klar til krig med Rusland, også på tysk territorium, inden 2029. Hele denne fortælling er forkert; og bevist er, at der var en forhandlingsløsning mellem Zelenskyj og Putin i marts 2022. Nu fokuserer mainstream-medierne naturligvis på den ene ting, som er den virkelige skandale – og det er den absolut skandaløse indgriben fra Boris Johnson, som gik ind i Kiev og den 9. april 2022 fortalte Zelenskyj, at han ikke skulle indgå en aftale med Putin, men fortsætte med at kæmpe. Du har fuld opbakning fra hele NATO og Vesten. Derfor raser denne krig stadig mere end to år senere og har dræbt mere end 500.000 ukrainere og mange russere. Så i stedet for at medierne fokuserer på Boris Johnsons onde rolle, holder de fast i fortællingen om, at Putin skulle have til hensigt at genskabe Sovjetunionen, hvilket ikke kan bevises. Der er ikke

én eneste udtalelse fra Putin eller nogen anden relevant person i en magtposition i Rusland, som kan dokumentere det.

Så derfor mener jeg, at premierminister Orbáns modige indgriben skal støttes. Og jeg håber virkelig, at der er mange andre lande end Tyrkiet, måske fra det Globale Syd, fra Latinamerika, Afrika, Asien, som støtter Orbán i hans fredsmission. For det involverer Kina, som har en fredsplan, der blev tilbudt for lang tid siden; den blev fornyet i en fælles intervention mellem Kina og Brasilien, så sporet mod fred er ikke umuligt. Men det betyder naturligvis, at det nuværende NATO-topmøde virkelig skal imødegås. For hvis det er perspektivet, er vi virkelig på kanten af Tredje Verdenskrig på kort sigt.

Jeg bør også nævne, at situationen i Sydvestasien, selv om vi i den seneste tid har fokuseret meget på Ukraine, fortsat er et skrækscenarie. Folkemordet i Gaza er under optrapning; der er en sultkrise i hele Gaza. Dette er blevet rapporteret af mange FN-organisationer. Derfor er jeg meget glad for at høre, at fader Bury vil give os en opdatering på sin organisering af Oase-planen, som er absolut påtrængende og kun vil blive løst, hvis vi fik en global sikkerheds- og udviklingsarkitektur for hele verden. Det er i hvert fald min vurdering.

Så jeg synes, vi er i en utrolig situation. Det gør det meget påtrængende, at vi udvider IPC-organiseringen, og at vi virkelig skal sørge for, at verden ved, hvor utroligt farligt tæt vi er på tredje verdenskrig. Folk skal virkelig mobilisere sig, som de gjorde i begyndelsen af 1980'erne, for at stoppe dette. Det var det, jeg ville sige i begyndelsen.

Under diskussionen

JOSE VEGA: Først vil jeg gerne selv gribe ind. Jeg så, at franskmændene lavede interventioner, og du afspillede videoerne tidlige. Jeg synes helt ærligt, at det er fantastisk. Den uafhængighedsbevægelse, vi har startet her i

USA, er ikke noget, der kun er begrænset til dette land. Det er selvfølgelig en international bevægelse, og det er en international proces. Det er noget, der består af stemmer, ikke bare uafhængige kandidater, selv om kandidater kan være med i det. Det, der erstatter det, er simpelthen stemmer fra mennesker fra forskellige lande, der siger fra over for uretfærdigheder og løgne. Hvis vi havde hundredvis af mennesker, der sagde fra her i USA og i andre dele af verden, kunne vi faktisk have en regering. Hvis folk blot fortalte sandheden om det faktum, at der ikke er noget præsidentskab lige nu, for det er virkelig det, der burde skræmme folk lige nu; at den person, som de såkaldt "valgte", ikke er den person, der træffer beslutningerne for dem. Det bør undersøges, hvem det helt præcist er. Det er noget, der bliver udstillet for hele verden.

Jeg vil bare gerne tale om idéen om at gribe ind til at begynde med. Der er et citat her af Fannie Lou Hamer. Jeg havde en diskussion med nogen i går om, hvad de skal gøre, hvis de faktisk er bange for at gribe ind. Jeg prøver at finde det præcise citat her. Ray McGovern gav os faktisk også nogle gode råd. Han citerede Fannie Lou Hamer, og jeg mener, at citatet lyder: "Nogle gange føles det, som om det at sige sandheden i dag er at løbe risikoen for at blive dræbt. Men hvis jeg falder, vil jeg falde fem fod fire tommer fremad i kampen for frihed." Alle, der nogensinde har lavet en intervention før, føler den slags frygt. Man spørger sig selv, hvorfor der ikke er flere, der griber ind? Det har de faktisk gjort lige siden den proces, vi startede for to år siden med mine venner og mig og Anastasia, som også er interventionist. Vi brød på en måde de sociale normer og sagde: "Det er OK ikke bare at gribe ind, men også at fortælle sandheden." Vi har set et stort oprør og en stigning i antallet af interventioner, især siden den 7. oktober. Folk taler om, at der foregår et folkedrab; folk griber ind og afbryder; det øger spændingen, ikke bare her i USA, men i hele verden.

Så jeg vil bare sige til folk, der måske føler sig nervøse eller bange for deres karriere, eller hvad deres familie vil tænke om dem, at jeg faktisk vil bede Helga om at tale lidt mere om dette, om konteksten for vores liv. Som jeg ser det – og det er ikke for at lyde hård – kan meget af det, folk gør i dag, opfattes som meningsløst. De måltider, vi spiser, de mennesker, vi taler med. Det, der i sidste ende betyder noget, er, hvad vi efterlader til fremtiden og vores efterkommere. Jeg tror, det er sådan, jeg ser mit personlige liv, og det er sådan, jeg opfordrer andre mennesker til også at gribe ind. Se dit liv ud fra, hvilken effekt det vil have om 500-1000 år. Lyndon LaRouche havde denne idé om evighedens samtidighed, men hvis jeg må spørge Helga, om du vil uddybe denne idé, så tror jeg også, at det ville være vigtigt for folk at reflektere over dette. Jeg gør det ikke for min egen skyld; jeg ved ikke, om jeg i min levetid vil se en fremtid uden folkedrab og krig, men jeg ved, at jeg er nødt til at kæmpe for den alligevel, for jeg ved, at den vil komme.

ZEPP-LAROUCHE: Jeg kan svare på dette spørgsmål. Faktisk er det meget vigtigt, for hvis man ser tilbage på historien, så er det faktum, at menneskeheden er kommet til det punkt, hvor vi er i dag, nemlig 8 milliarder mennesker, enorme gennembrud inden for videnskab og teknologi. En smuk verden er faktisk inden for rækkevidde. Og så skal man være bevidst om, at det faktum, at vi er kommet så langt, er resultatet af mange individer, som havde modet til at gå imod tidens odds. Jeg kan kun nævne mennesker som Jeanne d'Arc, eller Nehru, Gandhi, Martin Luther King og mange andre. Det var hver gang et personligt mod at sætte menneskehedens eller nationens velbefindende over sine umiddelbare personlige interesser. Vi bør være evigt taknemmelige for den lange række af sådanne personer. Men Nicolaus af Kues, den store tænker fra det 15. århundrede, sagde faktisk noget meget interessant. Han sagde, at skabelsen er sådan, at hver person sammenfatter hele menneskehedens udvikling indtil dette punkt i sit eget liv. Hvis man vil bidrage med noget meningsfuldt til menneskehedens

videre udvikling, skal man være meget bevidst om, hvad det næste skridt er. Jeg tror, at vi for første gang i historien er i en situation, hvor vi ikke bare kæmper for dette vigtige spørgsmål eller denne nationale interesse eller hvad som helst; men vi forsøger for første gang at kæmpe for menneskeartens vedvarende eksistens, som aldrig har været truet så meget som lige nu; ikke engang under Cubakrisen. Mange mennesker er enige om, at vi befinder os i en situation, der er langt farligere end Cuba-krisen.

Så jeg er overbevist om, at hvis vi kan stoppe denne krigsfare, og jeg kan kun sige, at mange af de mennesker, der mødes i Washington og fører en politik, som er en sikker recept på civilisationens endeligt, er tydeligt løsrevet fra virkeligheden. Jeg tænker på, hvad vi gør lige nu, hvis det lykkes; og jeg tænker på, hvad Orbán gør, og hvad andre mennesker også giver udtryk for i denne diskussion. Hvis det lykkes, er jeg optimistisk med hensyn til, at vi kan lægge ideen om geopolitiske interesser bag os. For et par år siden gjorde jeg det til mit vigtigste mål i min nytårstale, at vi skulle overvinde geopolitikken, for så længe vi som menneskeart er i stand til at sige, at vi har en legitim interesse over for en anden gruppe nationer, vil vi være i denne forfærdelige spændetrøje, hvor vi går fra den ene krig til den næste. Og jeg tror, at vi virkelig er nødt til at overvinde det, for i en atomkrig kan der ikke være nogen berettiget grund til at føre krig. Vi er nødt til at komme ud af denne krise med en forståelse og med en sikkerhedsarkitektur, som eliminerer faren for krig for altid.

Så uanset hvad du planlægger at gøre resten af sommeren, så husk det. Og hav denne form for revolutionær ånd; det er en forpligtelse. Det er ikke noget, der kommer ned fra himlen, og pludselig er du sådan en person. Det er noget, du skal tænke over, og du skal tænke over, hvad du gør med dit liv i et øjeblik, hvor hele menneskeheden og dens fremtidige eksistens er truet. Vil du være en del af løsningen, eller vil du spille

dit liv på den måde? Du skal tænke det igennem, og når den næste mulighed kommer, bliver du en organisator. Det betyder ikke, at du risikerer dit liv hvert femte minut, men du risikerer dit liv ved ikke at gøre noget lige nu. For hvis du ikke gør noget, så bliver det tredje verdenskrig. Jeg tror, at den dynamik, vi befinder os i lige nu med denne idé om blokopbygning af NATO mod Rusland, Kina og det Globale Syd; den skal overvindes.

Så jeg synes, du skal tænke over, hvad du skylder dine forældre, dine bedsteforældre og alle de andre frihedskæmpere i menneskehedens historie. Og tænk så på, hvordan du kan forbinde din egen identitet med den lange linje og bidrage med noget smukt, så vi kan få børn og børnebørn og oldebørn, og så de en dag kan se tilbage og være fulde af kærlighed til det, du gjorde.

Afsluttende bemærkninger

ZEPP-LAROUICHE: Tak, fader Bury, og tak, Ibrahim. Jeg synes, at begge jeres bidrag er ekstremt vigtige. Jeg vil ikke nedgøre andres bidrag, men jeg tror, at alt, hvad der går til sagens kerne, at vi er nødt til at ændre os for at blive bedre mennesker, er det, der vil få denne indsats til at lykkes eller ej.

Ellers tror jeg, at forskellige mennesker har sagt, at de har oplysninger, som du bør stille til rådighed. Så bør vi måske tale sammen efter denne diskussion, så vi kan tage disse idéer med tilbage til den næste diskussion i næste uge. Jeg synes, det er meget vigtigt. Vi bør være i stand til at absorbere alle disse anstrengelser i en løbende proces; mangedoble det hver gang.

Jeg vil gerne komme med et svar til Dino og hans spørgsmål om det nazistiske element. Der er desværre ingen tvivl om, at der er mange såkaldte gammeldags nazister i mange lande. Du nævnte besættelsesmagternes brug af nazistiske netværk fra Tyskland,

og at de inddrog dem i mange operationer. Så der er en vedvarende tradition for sådanne netværk. Men der er også et andet fænomen. Mange mennesker eller kræfter, som kæmper mod såkaldte nazister på højrefløj, er selv moderne nazister. Se på Tyskland, hvor de organiserede en masse demonstrationer mod det ekstreme højre. Men hvis man ser på, hvem disse mennesker er, eller hvem der gør det, så er der noget, der kaldes – det er faktisk et akademisk begreb – det kaldes det “ekstremistiske centrum”. Det er en ekstremt vigtig idé, for det betyder, at de mennesker, der hævder at være de gode, den regelbaserede orden, dem, der forsvarer menneskerettigheder, demokrati og alle disse velklingende ting, de er krigsmagerne. Det er dem, der fører krig mod Rusland, og det er dem, der er skyld i, at civilisationen er i fare. Og de er blevet meget raffinerede, for de er – som denne herre fra Pentagon sagde – de lyver. Pompeo var berømt; han sagde, at vi lyver hele tiden, vi underviser i CIA i, hvordan man lyver, hvordan man snyder, hvordan man stjæler. Det er desværre blevet praksis for mange embedsmænd, så det er ikke så let at gennemskue det. Meget af spillet har ikke handlet om sandhed, men om kontrol over fortællingen. Hvis du dominerer fortællingen ved at kontrollere, hvad medierne udsender, og du chikanerer alle, der vover at sige noget andet, bliver disse mennesker udstødt og dæmoniseret. Der er alt det her med at afkræfte og afkræfte på forhånd; de går endda ind i skolerne og fortæller børnene, hvad de absolut ikke må tænke. Det er virkelig en jungle af informationskrig. Jeg tror, at den eneste måde, man kan håndtere det på, er ved at udvikle kriterier for sandhed i sit eget hjerte, sit eget sind, sin egen sjæl. Man skal studere; man skal kende metoden til at finde sandheden. Jeg kan kun sige, at min afdøde mand, Lyndon LaRouche, heldigvis lærte os meget om at være selvbevidste og ikke falde i alle disse fælder. Så jeg kan kun opfordre dig til at gå til Lyndon LaRouches oplæsninger. Hvis du vil, kan vi endda lægge nogle specifikke skrifter ud, som giver dig en indgangsvinkel.

Men denne idé om det ekstremistiske centrum er en vigtig

opfattelse. For det er de mennesker, der hævder, at de er midten af vejen; de er imod det ekstreme højre, imod det ekstreme venstre. Men hvis man ser på, hvad de rent faktisk kæmper for, så kæmper de for krigen med Rusland og i stigende grad for krigen med Kina. Derfor kan jeg kun komme med endnu en udfordring, nemlig ideen om, at eftersom hele NATO-strategien er baseret på, at Putin ønsker at genskabe Sovjetunionen, og man derfor ikke kan have en dialog med ham, så er man nødt til at besejre ham militært på slagmarken. Hvis man ikke gør det, vil han ikke bare genskabe Sovjetunionen, men også indtage de vesteuropæiske lande. Derfor er du nødt til at gøre dig klar til krig i 2029 i Tyskland. Sådan lyder fortællingen.

Heldigvis er der nogle undersøgende journalister i Tyskland som ham her Warweg, der faktisk spurgte den officielle talsmand for regeringen i Tyskland, om de har nogen dokumenter, der beviser, at Putin ønsker at genskabe Sovjetunionen. De var helt ude af stand til at svare og blev ret vrede over det. Så jeg tror, vi har brug for en diskussion. Hvad er det egentlig, der foregår? De mennesker, der har historisk viden, fordi de var i situationen som tidsvidner, så at sige, bør også melde sig ind i IPC og hjælpe os med at rekonstruere den faktiske historie om, hvad der er sket i de sidste 30 år. For da Sovjetunionen gik i opløsning, var der en historisk chance. Der var ingen trussel i flere år; det ville have været muligt at skabe en fredsorden for det 21. århundrede, og det var Wolfowitz-doktrinen og lignende ting, der ødelagde det. Det er ting, der ikke kan diskuteres; det er fakta. De er nødt til at blive sat sammen.

Så jeg vil opfordre alle, der kan bidrage til en sådan historisk forskning, til at gøre det. Og det er også bemærkelsesværdigt, at flere og flere mennesker forlader administrationen fra udenrigsministeriet og Pentagon, fordi de ikke længere kan holde ud, at alle disse politikker bliver ført i deres navn.

Så jeg vil sige, at vi har fået mere ud af denne diskussion, som var meget rig og berørte mange områder, end man kan nå på to timer. Men for at vende tilbage til det, vi startede med, så vil jeg virkelig gerne have, at folk bruger Orbán-initiativet og får støtte til Orbán også i andre lande, ikke kun i Tyrkiet og Erdogan, men lad os sige, at mange mennesker i Afrika, Latinamerika og Asien vil udtrykke, at de absolut støtter det, Orbán gør. At tage til Ukraine, til Moskva, til Beijing, til Washington og så forsøge at lægge en anden dagsorden på bordet. Hvis der var massiv støtte fra det Globale Syd til Orbán på dette tidspunkt, ville det gøre det meget sværere for de mennesker i EU, som forsøger at sparke Orbán ud af hans position, og som forsøger at dæmonisere ham.

Jeg vil også gerne have, at folk stadig bruger den underskriftsindsamling, der kom ud af det forrige IPC-møde, som var en støtte til at erklære sig uafhængig af krigspartiet og fremkalde ånden fra Kennedy-Khrusjtjov-dialogen og Kennedys fredstale. Bliv ved med at bruge den underskriftsindsamling; få vigtige underskrivere, mange underskrivere; bare fordi verden bevæger sig så hurtigt, betyder det ikke, at et initiativ, vi diskuterede for to uger siden, har mistet sin betydning.

Ellers vil jeg bare gerne takke jer alle sammen. Hvis vi har glemt at svare på noget, så skriv til os, for vi kan også holde kontakten i løbet af ugen. Prøv at gå ud og mangfoldiggøre jer; få flere mennesker med i denne dialog. Jeg tror, at det at have en international platform som denne, hvor folk kan komme med deres bekymringer, og hver gang du taler, gør du vores forståelse af denne proces mere rig. Så prøv at få så mange mennesker med i næste uge, som du overhovedet kan. Vi har nogle vigtige begivenheder i vente. Jeg tror, der er forslag om en stor demonstration i Tyskland. Jeg tror, der bliver en stor demonstration på Hiroshima-dagen i begyndelsen af august. Derefter vil der være en stor international demonstration i efteråret. Og den 3. oktober tror jeg, at folk

forbereder sig på en meget stor demonstration i Tyskland. Så vi vil koordinere alle disse bestræbelser og gøre dem tilgængelige. Men jeg tror, at det virkelig er på tide at lave massedemonstrationer nu og sørge for, at vi stopper dette fremstød mod tredje verdenskrig.